

தெப்பு

நல்லூர் இடம் தொவக்கம்
மாநகராட்சி மனம்
யாங்கியாணம்.

நீ ரீம் கைத்தி பாஸ்
எங்கிருந்தோ வர்த்திவை
பரிப்பாஸல் ஸோலுமா சில்லிக்க
"உம்" ஏமன்று இருந்தாம்
ஏன் அவசரம் ஏகாஞ்சம் ஏபாரூங்களேன்
கோப்பி கோப்பி
மண்ணாங்கட்டு
ஏதாகைவற்று கடைகள் புணர்த்து
மாணிக்கமும் ஏக்கைப்பற்றைகளும்
4.30க்கும் மூடாத அலுவலகம்
உயிரு வாசலூம் கோடிச் சேவலூம்
கட்டுவல் ஏமத்தை ஏடை
சீலை
மண்ணாங்கட்டு
இலைகளே இலைகளே
ஹண்ணத்துப் பூச்சிகள்தான் பஞ்சப்பதை
ஏனைப்புத்தான் கத்ரிகள்
பாதும் ஸோட்டை சப்பாத்து
ஏனை விலக்கி வா
நீயும் நானும்

4

ஆங்கி 2002

விலை 50/-

Top Tex

The talk of the Town

Top Tex

NO: 04, REST HOUSE ROAD, KALMUNAI
TEL: 067-29204, 20330, 29655

பறவைகள்

தங்களின் இருப்பு - 3 ஒரு நண்பர் மூலமாகக்கிடைத்தது. ஏனைய சஞ்சிகைகளில் இருந்து இருப்பு மாறுபடுகின்றது. பரந்த வாசகர் குழுவிற்காக வரும் ஏனைய சஞ்சிகைகளில் இல்லாத காரம் அதிகம். இருப்பைப் படிக்க எங்களுக்கு விருப்பு வருகிறது.

அவ்ர.ப் தாகா
பாலமுனை.

பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு இருப்பு வெளிவருவதாக எழுதியிருந்தீர்கள். ஏன் இவ்வளவு காலத்தை வீணாடித்து விட்டெர்கள்?

எஸ். பறக்கத்துவர்ளா
ஓட்டுப்பள்ளி வீதி,
ஏறாவூர்.

இருப்பில் எச்.எம். பாறூக்கும் சோலைக்கிளியும்தான் எழுதுகிறீர்கள். பிறருக்கு இடமில்லையா? அழுகுரல்களையும் பேய்க்கனவைகளையும், எலும்புக்கூட்டுப்பாடல்களையும் பதிவு செய்யாமல், வாழ்க்கையின் பிறபக்கங்களைக் கவிதையில் பாடியிருக்கிறீர்கள். உங்களின் இருப்பு சிறப்பாக இருக்கிறது. வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களும் இலக்கியமாகட்டும். இந்தப் பண்பு பிற மொழி இலக்கியங்களில் உண்டு. தமிழில் இப்போதுதான் ஆரம்பமாகிறது. அதுவும் இருப்பின் ஊடாக.

பஜ்ஜூரூமன்
அட்டாளைச்சேனை.

இருப்பு ஆசிரியருக்கு! தங்களின் 3ஆம் இதழ் பார்க்கக் கிடைத்தது. கவிதைகள் நன்றாக இருக்கின்றன. கடந்த இதழ்களைப் போல சோலைக்கிளி குறிப்புகளை நிறையத் தரவேண்டும். அவருடைய குறிப்புகளும் கவிதைகளே. அடுத்த இதழை தாமதிக்காது வெளியிடுங்கள்.

எம்.ஐ.எம். இப்ராஹீம்
சாய்ந்தமருது.

தற்போது பல சஞ்சிகைகள் வரத் தொடங்கியிருக்கின்றன. அவை அனைத்திலும் இருந்து இருப்பு வேறுபடுகிறது. நேரடியாகச் சொன்னால் ஒரு தனித்துவமான சஞ்சிகை இருப்பு. ஒரு குறை இருவரும் எழுதுவதுதான். அதற்காக பலருக்கும் இடம் கொடுத்து தரத்தைக் குறைக்கச் சொல்லவில்லை.

அஸ். ரம்ஜான்
நயாவெல்ல
மாவனல்ல

பாடியுங்கள் அல்லது கீழியுங்கள்

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும் :-

**79, Mosque Lane,
Kalmunai - 05.
Sri Lanka.**

நிஸ்வியூ முஹம்மத் நபீஸ் பக்கம்

நீ மீதம் வைத்த பால்

நான் மறப்பேனா!
நாம் விழிக்கும் வரைக்கும் காற்று
உறுங்காமல் வீசியதை...!

சிறுசிறு இடியுடன் பெய்த மழையில்
சுருங்கிய எனது சிற்றூரில்
நீமட்டும் தனியனாய் அழுவதை
பொறுப்பேனா...?

அரைமணி நேரம் எழுதும்
அரசபணி போல் இறுகிப்போய்
தலைவிறைத்து அண்ணார்ந்த ஒரு நொடியில்
கண்பிதுங்கிக் கரைகின்ற உன் கோலம்
ஆழத்திரைவரையில்
கம்பிக் கூர் முனையால் வருடியதை
மறப்பேனா...?

படுக்கை தளர்வுற விம்மும்
உன் டூ மேனிகாய்...
பக்கம் வளைந்து வந்து அணைத்தெடுக்கும் ஆற்றல்
இந்த மரத்துக்கு இல்லைதான்!

புலவர்கள் ஏதோ பேசுவதுகேட்க
நீ மீதம் வைத்தபால் நினைவு வரும்!
உள்ளும் புறமும் ஒரு காலத்தில்
அழகாய் தெரிந்தது போல்
இன்றில்லை என்று
ஏங்குவதை மன்னியேன்

நம்பு,
வானத்தில் நீ நின்று
என் ஊரெல்லாம் நீர்க் கசிவு!!

கல்லூரன் பக்கம்

எங்கிருந்தோ வந்தவை

மரணம் ஒரு விடுதலையா அதிலும் தன்னைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளுதல் தாங்க முடியாத சமூகச் சுமைகளிலிருந்து முற்று முழுதாக விடுவித்துக் கொள்ளும் ஒரு முயற்சியா. இவ்விடயங்கள் மனிதனுக்கும் கலாச் சாரத் துக்கு மிடையில் இருக்கும் சிக்கலான ஆழத்துள் எம்மை இழுத்துச் சென்று பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. மனிதன் “ஆசை”களின் ஒரு கூட்டுச் சேர்வை. தன் முனைப்பு அழுத்தங்கள் தான் ஒரு மனிதனின் தன்னைப் பற்றிய அதி உண்மையாகும்.

அமெரிக்க விமர்சகர் வெல்வாத் என் பவர் பிரான் சூ நாடகாசிரியர் ஜெரியைப்பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது,

“ஜெரியின் கலகம் செய்வதற்கான சமிக்ஞை தன்னை மது போதைக்குட்படுத் தி படிப்படியாக வாழ விண் சுமையிலிருந்து விடுவித்து மரணத்தை தழுவிக் கொள்ளுதல் ஆக இருந்தது”

ஆகவே, தற்காலை என்பதை வெறும் கோழைத்தனமாக புறந்தள்ள முடியாது. தற்காலையை நியாயப்படுத்த முடியாது. எனினும் அவ்வாறு ஒரு தீர்மானத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் சிந்தனைத் தளத்தை புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது. இந்த வகையில் 30 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ ந் து தன்னைத்தானே மாய்த்துக் கொண்ட அமெரிக்கப் பெண் கவிஞர் (Sylvia Plath) சில்லியா பிளாத் பற்றிய சில குறிப்புகள் அகப்பட்டன.

அகநிலை உலகத்தின் ஆழமான பார்வைகள் நிறைந்த இவரது கவிதைகள்,

வாழ்வில் மரணம்தான் மறுபிறவிக்கான விடுதலையைத் தருகிறது என்ற பொய்யான நம்பிக்கைக்குள் உட்பட்டுப் போகின்றன. பொய் எது மெய் எது என்பவற்றுக்கு இப்பொழுது வியாக்கியா னங்கள் விரிவுபட்டு விட்டன என்பது வேறு விடயம். இவரது கவிதைகள் மனித பல வீனத் தையும், முரண் பாடான எதிரிடையான சிந் தனைக்களையும் நியாயப்படுத்துவதாக அமைகின்றதோடு அவை Pathological Morality என்ற கருத்தாக்கத்துக்கு இட்டு செல்வதாக விமர்சகர்கள் கருதுகிறார்கள். கம்பீரமான யதார்த்த இருப்பின் கேள்விகளுக்கான விடைகளாகவும் அதேவேளை அவை தடுமாறும் பொய்களைப் பிரதிபலிப் பனவையாகவும் அமைகின்றன. என்றும் கூறுகின்றனர்.

ஒரு மனிதனின் அன்பு வெறுப்பு கலந்த சேர்வையுடன் மனிதனாக இருப்பதன் பெருவலி, வாழ்வியல் எதிரிடைகளின் அடையாளத் தை நோக்கிய ஆழமான இடங்களை நோக்கி இவரது பல கவிதைகள் புறப்படுகின்றன. இந்த அடையாளம் மனிதனின் இருப்பியல் விரக்கியுடன் மிகவும் தொடர்பு பட்டது - இன்னும் பல கவிதைகள் மனிதச் சிந் தனைத் தீர்வுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை ஒரு கத்தி முனையில் நின்று இவர் தனது வாழ்க்கையை அழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தான் தற்காலை செய்து கொள்வதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு மிகப்பீதியை ஏற்படுத்தும் இக்கவிதையை எழுதியிருந்தார்.

கல்லூரன் பக்கம்

பெண் பூரணத்துவம் அடைந்திருக்கிறாள்
அவளது மரணம்
அவளது உடல்
அணிந்திருக்கிறது
சாதித்துவிட்ட புன்னகையை;
ஒரு வெள்ளை நாகபாம்பாக
சுருண்டு இருக்கிறது
ஒவ்வொரு இறந்த சிசுக்களும்;
ஒவ்வொன்றும், இப்பொழுது
வெறுமையாகி விட்ட
ஒவ்வொரு சிறிய பால்குவளை அருகிலும்;
அவள் தனது உடலுக்குள்
அவைகளை மடித்து வைத்திருந்தாள்
ஒரு ரோசாப் பூவின் இதழ்களாக
மிக நெருக்கமாக-

குழந்தைகளின் உலகம் அற்புதமானது. அவர்களின் கண்களில் கற்களும் உயிர்த்தெழும். பொம்மைகளும் நடந்து திரியும். தூம்பிகள், வண்ணாத்திப் பூச்சிகள் பிரமாண்டங்களாகப் பறக்கும். ஆனால் இருட்டு அவர்களுக்கு பீதியை ஏற்படுத்துகிறது. இருட்டில் சில்வண்டின் சீழ்க்கை ஒலி வீட்டுக்கதவின் உரசல் அவர்களுக்கு பயப்பிராந்தியை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இரவில் விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டுவிட்டன. இதில் குழந்தைக்கு ஏற்படும் பய உணர்வை Dark Country என்ற கவிதையில் Boyd White இப்படிக் கூறுகிறார்

எங்கள் படுக்கைத் துணிகளின்
மடிப்புக்குள்
துருத்திக் கொண்டு நிற்கின்றன
கறுப்பு மயிர்க்கால்கள்
பீராண்டுகிறது இரவில்
எங்கள் தந்தையின் குரல்
நொருங்கிச் சிதறிப்போன கண்ணாடியுடன்
நடுங்குகின்றன, எங்கள் தாயின் கரங்கள்.
'விளக்குகளை அணைத்து விடுக'
கம்பளி முனைகள் மெதுமெதுவாய் ஒரு
தீவேபோல
சற்றே மின்ன
ஒரு செங்குத்தான் மலையை நோக்கி
இடையர்குலப் பெண்கள்
வாழிகளுடன் செல்லும் அலங்காரங்களை
தேடித்தடவுகின்றன, எங்கள் கரங்கள்.

எனது நெற்றியில் உஸ்னமுடன்
அழுத்திய கைகள் யாருடையவை.
நித்திரையிலிருந்து மண்டபத்துள்
எதிரொலித்த காலடி ஒசைகள் யாருடையவை.

தொட்டதும் பொன்னாக மாறுவதை
நாங்கள் நம்பினோமா

நசிகாயங்கள் காலை வேளைகளில்
ஒன்றன் பின் ஒன்றாக
நிலத்தில் வீழ்ந்து கலைந்து செல்கின்றன
கறுத்த ஞோஜாக்களாக
எங்களது நிழல்களின் முதுகெலும்பு வழியாக.

இங்கு

சோலைக்கிளியின் காடு

பனிப்பாடல் போதுமா சிலிர்க்க

இலை ஆடுகிறது. இந்த உலகத்தை உசப்பிப்பார்க்க நினைத்து அது தனது உணர்ச்சியைக்காட்டியிருக்க வேண்டும். அதற்காக இந்த உலகம் விழுந்துவிடுமென்றோ, ஓரத்தால் நசிந்து நாய் எச்சில் குடிக்கும் பாத்திரம் போன்று வடிவிழுந்து குரியனைச் சேர்த்துச் சுற்றாத விரக்தியில் நின்று விடுமென்றோ அர்த்தங்கள் இல்லை. முயற்சிதானே! நமக்குத் தேவை எதுவெதுவோ அதற்காக முயன்று பார்க்க வேண்டும். எறும்பு ஏன் நமது பாதங்களில் பல் வைக்கிறது! சித்திரம் கீறவா? இல்லை, நம்மைக் கொன்று குவித்து இந்தப் பூமியைச் சுத்தப் பண்ணவா? அதன் உணர்ச்சியை அது காட்டுகிறது, அவ்வளவுதான்.

மழை வந்தால் குளிக்கின்ற இலை, வெயில் வந்தால் காய்கின்ற இலை, எவ்வளவு துப்பரவாக இருக்கிறது! மிருகங்களின் மனம்போல! அதில் ஒடுக்கின்ற நரம்புகளில் எந்த நரம்பும் சுனுக்கிப் பிழையாகி, இலையில் “ரயில்” புரண்ட கதை நாம் கேள்விப்படாத ஒன்று. காற்று வீச்கின்றபோதும், ஆளை ஆள் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலும், தங்களைத் தாங்களே அரவணைத்துக் கொள்ளுகின்ற பண்பு இந்த இலைகளுக்கு உண்டு. பூக்களை மட்டுமல்ல, கனிகளையும் பாதுகாத்து தம் தாய்மரத்திற்கு பாரிய பெட்டகங்களாக விளங்குவதும் இலைகள்தான்.

இலைகள் பிறகு பழுத்துவிடுகின்றன. அரும்பாடுபட்டு அவைகளால் காத்த மரங்களே அவைகளைச் கழற்றி எறிகின்றன. நம் காலில் பட்டு பேசும் சருகாக அவைகள் மாறி விடுகின்றன. “சருகுகளின் காலில் சருகுகள்” நினைக்க சிரிப்புத்தான் வருகிறது. சரி, அவற்றின் ஒலி மட்டும் ஓய்வதில்லை. கூட்டி ஏரித்தாலும் அவற்றின் பொரிகின்ற சுத்தம், நெருப்பைப் புசிக்கின்ற துணிச்சல், உருகி அழியும் போதும் தம் தாய் மரங்களுக்கு தீயின் துளிர் எடுத்தே கைகாட்டிக் கொள்ளுகின்ற குணம் என்று. இலைகளைப் பற்றி வரிவரியாக வரையலாம். ஒவ்வொரு இலையிலும் இருக்கின்ற தாகம், மரத்தைக் கட்டி வளர்க்கக்காலாக இருப்பதுபோல், தம் கடமை முடிந்தவுடன் குருத்து இளைஞனுக்கு வழிவிட்டு, தாம் வாழ்ந்த இலைகளைத் கொஞ்சமேனும், ஒரு நகத்தின் அளவிலாவது நீளச் செய்துவிடும் சிரத்தை, இலைகளின் இரத்தத்தில் கலந்திருக்கிறது என்றால், இலைகளே இலைகளே ஒரு பனிப்பாடல் போதுமா, சிலிர்க்க

“உம்”மென்று இருந்தாய்

எல்லாம் மனிதனுக்கு என்ற தத்துவம் விளங்கிய பிறகுதான் உன்னில் நான் மிக்க பிரியம் காட்டினேன். ஆனால் நீ “உம்” மென்று இருந்தாய். உன்னைத் தொட்டு உசப்பினேன். அப்போதும் நீ பேசவில்லை. அழியாயம் செய்ததைப்போல் உன் முள்ளை நீடிக் குத்தினாய். நல்ல விஷம். சில இரத்தத் துளிகளை இழந்தேன்.

சோலைக்கிளியின் காடு

இருந்தாலும் நான் கவலை கொள்ளவில்லை. உன்னோடு நட்பாகி, உனக்கு முள் முளைத்த காரணத்தை அறிகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடும்போது கொட்டுகின்ற வியர்வைக்கும் பெறுமதி இருப்பதாக இருக்கிறது. இங்கே பார்! என்னெந்றியில் எத்தனை முத்துக்கள். அத்தனையும் உன் முட்களை அறிய தேடிய முயற்சியின் மணிகள் என்றே வைத்துக்கொள். எனவே, இங்கு ஒன்று விளங்குகிறது அல்லவா! நீ முள்ளாக இருக்கும் வரைக்கும் நான் முத்துக்களை உதிர்த்துவேன் என்பதாவது? அது விளங்கினாலே உனக்குச் சரி. நான் முத்து உதிர்த்த நீ காரணமாக இருப்பதுபோல், நீ முத்து உதிர்த்த யாரையாவது காரணமாகக்கூடாதா என்றாவது யோசித்துப்பார்த்தாயா? நீ முள் உதிர்த்தியாக எப்போதும் இருப்பதில் கண்ட இலாபங்கள் என்ன?

உன் தலை முழுக்க என்று சொல்லுவதைவிட, உடம்பு பூராகவும் ஓட்டறைகள் படிந்துள்ளன. அவற்றில், காற்றில் அடிப்படை அலைந்து திரிகின்ற தூசுகள் குடியேறி வாழுகின்றன. பார்ப்பதற்கு நீ பேய்மாதிரி இருக்கிறாய். ஆனால் நான் பயப்படமாட்டேன். எல்லாம் மனிதனுக்கு என்ற தத்துவம் விளங்கியிப்பிற்கு எனக்கு எந்தப் பூதத்தின் மாளிகைக்குள்ளும் நுழைந்து குளித்துவருகின்ற துணிச்சல் வந்துவிட்டது.

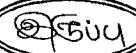
உன் வேர் மண்டலத்துக்குள் நான் விரைவில் வருவேன். அங்கு வந்து உனது அடியை உசுப்பிப்பார்க்க. அங்கு எழும்புகின்ற ஒலியிலாவது உன் முள் முகம் உண்டான விதம் எனக்குப் பிடிப்பாதா என்ன! ஒரு வாளெனாலிப்பெட்டியை விடவும் சிறப்பாகக் கிரகித்து தரம் பிரித்துக் கொண்டு தேவைக்குத் தக்கதாய் பாவிக்க எனக்குத் தெரியும். கடலின் ஒவ்வொரு அலையும் எழுப்புகின்ற ஒலி கடலின் ஒவ்வொரு குணத்தைக் காட்டுகின்றது என்று நான் அவருக்கு விளக்கி இப்போது பல நாட்கள். கடலின் நல்ல குணம் அமைதிதான். கடல் அமைதியாக இருப்பதற்காகவே அலைகள் சத்தம் போடுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் அவருக்கு எப்போதோ சொல்லிவிட்டேன்.

அலை இல்லாத சமுத்திரம்போல நம் சமுகம் ஒரு காலத்தில் இருந்ததுதான் அப்போதுதான் அந்நியன் அதனைக் குளம் என்று நினைத்துக் கல்லெறிந்தான். அது இருக்கட்டும். தொடர்ந்து உன்னைப்பற்றியே எழுதிக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது.

ஏன் அவசரம் கொஞ்சம் பொறுங்களேன்

வானம் எட்டிப்பார்க்கும் பூமியாக நாமிருக்கக்கூடாது. நம்மைத் திறந்து காட்ட வேண்டும். மழைக்கும் வெயிலுக்கும் என நம் உறவு இருக்கக்கூடாது. நாம் எழுப்புகின்ற புழுதியும் ஆகாயம் வரைக்கும்போய், அதன் கண்கள் கரிக்காமல் வரவேற்கப்படுகின்ற காலத்தைக் கனவு கண்ட ஒருவன் இவன் என எனைச் சொல்லாதுபோனாலும், உங்களையாவது சொல்லட்டும். எல்லோரும் நீரில் தோணி விடும்போது நான் இந்த அந்தரத்தில் படகு விடுவது சிலருக்கு புதினமாகத்தான் இருக்கும். ஆகக் குறைந்தது என்படகு மீன் பிடிக்காமல் போனாலும் அந்தரத்தில் ஒடப் பழகிவிட்டதே என நினைத்துப் பார்ப்பவர்கள் குறைவு. அந்தரம் என்று சொன்னால் அது என்ன வெறும் சரக்கில்லாத சுரங்கமா! இந்த நிலத்தில் விளைவதைவிட அந்த அந்தரத்தில் விளைவது அதிகம். அந்த அந்தரத்தில்

சோலைக்கிளியின் காடு

இருந்து இந்த உலகத்தைப் பார்த்து சிரிக்கின்ற சிரிப்புத்தான் உண்மையானது. இதை நீ நம்புவாயா? உன்னால் இந்த ஊருக்குள் இருந்து பார்க்க முடியாத பல விடயங்களை அந்தரத்தில் இருந்து மிக எளிதாகப் பார்க்க முடிகிறதே!

அந்த அழகு அந்தரம் ஒரு அவஸ்தையானதும் அல்ல. உனது கால் மேலே தொங்குவதுபோல்தான் இருக்கும். ஆனால், அது நிம்மதியானது. சேறுபட எந்த வாய்ப்புக்களும் இல்லை நமது கால்களுக்கு. நீ அந்தரத்தைக் கொஞ்சம் அண்ணார்ந்து பார்க்கவேண்டும். சுத்தமான வெண்புறாக்கள் அந்தரத்தில்தான் அதிகமாக உலவித்திரிகின்றன. அந்தரத்தில்தான் வெண் நிலவும் விளைகிறது.

வெளவால் முட்டி விளக்குமரங்களில் தொங்குகின்ற கதைகளும் அந்தரத்தில்தான். அவை இருக்கட்டும். நடசத்திரங்கள் உருவாகுவது அந்தரத்தில் என்பது இன்னும் விளங்காத மானிடனே, எனது அந்தர வசிப்பிடத்தைப்பற்றி ஏன் என்னி நகைக்கின்றாய்! நான் இந்த உலகத்தில் எல்லோர்க்கும் தெரிந்தமனிதனாக மாறுவேண்டி அந்தரம் போக வேண்டி இருக்கிறது. அங்கிருந்தால் என்னை மிக எளிதாய் ஒரு நிலவைப் பார்ப்பது போல், ஒரு வானவில்லைக்கண்டு மகிழ்வதுவாய், யாரும் பார்க்கலாம், ரசிக்கலாம், என்னைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மெய்தான், அந்தரத்தில் கால் பதிப்பது என்பது கொஞ்சம் கடினமான விடயம். முதலில் இந்த ஊரில் சுத்தமாக குளிக்க வேண்டும். ஊத்தைகள் இந்த ஊரிலேயே கழிந்துவிடவேண்டும். அந்தரத்தில் மானிகை அமைப்பது ஒன்றும் சிரமமானகாரியமல்ல. நமது பாரங்கள் குறைந்து மனிதன் காற்றைவிடவும் இலகுவாக, அந்தரம் நமக்கு குடியுரிமை வழங்குகிறது.

அந்த உரிமைக்காக ஏங்குகின்ற ஒருவனின் ஊமைப்படகு இப்போதுதான் மிதக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஏன் அவசரம், கொஞ்சம் பொறுங்களேன், மீன் பிடித்து உங்கள் மடிகளுக்குள் ஏறிவேன் நான். புலால் நாறாத மீன். மனச் சட்டிக்குள் போட்டுச் சமைத்தால்-

கோப்பி கோப்பி

நாட்கள் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகின்றன! குதிரைக்கு மறிப்பட்டு உண்டான குட்டிகள் இந்த நாட்கள். வேகம் கூடியவை. கடிவாளம் போட்டு நிறுத்த யாரும் இல்லாதகப்பல்கள். ஆமைக்கு முட்டையிட்டு நத்தை வழிகாட்டச் சென்ற அந்த நாட்கள் எங்கே இப்போது இருக்கின்றனவோ? அந்த நாட்களில்தான் பெண் சேலை உடுத்தாள். ஆறு மூழச் சேலையை கொசுவிக் கொசுவி அவள் சுற்றி உடுத்தாலும். காலுக்குள் நிற்கின்ற மாலை- அவள் ஆபரணம் பூட்டி தெருவில் கால் எடுத்துவைத்த பின்பும் மறையாமல், திரும்பி வரும் வரைக்கும் காத்திருந்த பண்பு இந்தக் குட்டிக் குதிரைகளிடம் இல்லை. அதனால்தானோ என்னவோ, அனைத்திலும் அதனால் தன்மைகள் குறைந்து எல்லாம் குழம்பிப் போய் விட்டன.

சோலைக்கிளியின் காடு

ஒரு சமுத்திரம்போல வியாபித்துக்கிடந்த என்னுடைய வாழ்க்கை என் மகன் பால் பருகுகின்ற சிறிய கண்ணாடிப்போத்தலுக்குள் சுருங்கிவிட்டது. நின்று விரிய நேரம் காணாததும் ஒரு காரணமாகவே போய்விட்டது. அரிசியை உலையிடும் போதே சாப்பிட வேண்டிய ஒரு கட்டாயம். நாம் எல்லோரும் பச்சை அரிசியைச் சாப்பிட்டு வயிறு ஊதிப்போனவர்களின் கணக்கில் சேர்ந்துவிட்டோம். பாவம், கடிகாரம் மிகச் சிரமப்பட்டு தாடியும் மீசையும் வைத்துக்கொண்டு நகரத்தில் வருமானவரியை ஒளித்துக்காட்டுகின்ற ஒருவனைப்போல, வெள்ளையனாக இருந்துகொண்டே நான்கு மணியை ஒரு மணியாகச் சுருக்கி “சோப்” பண்ணுகிறது.

நீ “சோப்” போட்டபடியே குளிக்கின்றாய்! விடிய விடிய. உனது உலகம் வேறொன்றுதாயே! அதில் நீ முறித்துவைத்து காலுக்குள் நோகாமல் நடக்கின்ற பூத் தட்டாக என்னை என்று நினைத்தாயோ, அன்றிலிருந்து உன் “ரயில்” தண்டவாளங்கள் நெடியது. ஓடி..ஓடி..ஓடி... முடியாதது. அதில் கோப்பி விற்கின்ற பொடியனும் இனிய கனவுகளுடன் நீண்ட நேரமாய் கோப்பி கோப்பி என்பான்.

மண்ணாங்கட்டி

மண்ணாங்கட்டி எளிமையானது. முண்டுக்கல்லைப்போல நெஞ்சை நிமிர்த்தி நிற்கின்ற குணம். அதற்கில்லை. முண்டுக்கல் தப்பப் பிறந்த குழந்தைமாதிரி. அதன் பூர்வீகம் எது வென்று அறிவது சிரமமே. மண்ணாங்கட்டி அப்படியல்ல. தனது நிலத்தின் வாசத்தை அது வெளிப்படுத்தும். ஒரு மண்ணாங்கட்டியை ஆராய்ந்துபார்த்தால், அதன் பூர்வீகம், அதனுடைய பெருமை, அதில் வாழுகின்ற உயிரினம், இன்னும் வாழுக்கூடியவை என்றெல்லாம் நமக்கு புலப்பட்டு விடுகின்றன. காலுக்குள் இடறும் மண்ணாங்கட்டி என்றுதான் நாங்கள் அதனை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முண்டுக்கல்லைக் கவனித்து எட்டிக்கடப்பதைப்போல மண்ணாங்கட்டியை பொருட்படுத்துவதில்லை. அது நமது கோளாறு அல்ல. தொடர்ந்து வரும் பரம்பரையின் தவறு. எளிமையான, விடயம் நிறைந்த எதையும் நாம் அலட்சியப்படுத்தி பழகிய குணம்தான் இன்னும் நம்மைப் போட்டு ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஊரிலும் பாருங்கள்; முண்டுக் கல்லனுகளுக்கே முன்வரிசை. மண்ணாங்கட்டியைப்போன்ற பசுமையான எளிமை மிகக் கா மனிதர்கள் சமுகம் “பீ” குந்தும் கொல்லைப்பறுத்தில். இருந்தாலும், மண்ணாங்கட்டியின் மௌசை மதிக்கிறவன் மதிக்கத்தான் செய்கின்றான். சந்திரனைப்பற்றி அறிவுதற்காக சிறிய கட்டிகளை அப்போது பொறுக்கி வந்த மனிதன் அங்கிருந்து பெரிய முண்டுக்கற்களை உருட்டிவரவில்லை. கொண்டு வந்ததெல்லாம், திரும்பவும் சொன்னால் சிறிய சிறிய கட்டிகள் என்று சொல்லும் மாண்ணாங்கட்டி. அதிலிருந்து எத்தனையோ விடயங்களை அறிந்த அவன் மீண்டும் இங்கு முண்டுக்கற்களைத்தான் முக்கியப்படுத்திக் கொள்கிறான். எந்தத்தாவரம் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வாழும் என்று தெரிவிப்பது முண்டுக்கல்லா? மண்ணாங்கட்டி! யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும், எந்த உயிரினமாவது முண்டுக்கல்லுக்குள் வாழுகின்ற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா! ஈரம் முண்டுக் கல்லுக்குள்ளா? மண்ணாங்கட்டியிலா! ஒரு மண்புழு, அல்லது கறையானாவது வசிப்பது அல்லவா மண்ணாங்கட்டி! மண்ணாங்கட்டியை இவர்கள் ஏன் முக்கியப்படுத்திக் கொள்ளவில்லையோ தெரியவில்லை! மண்ணாங்கட்டி.

சோலைக்கிளியின் காடு

தொலைந்து கதைகள் புனைந்து

ஆனபடியால், நீங்கள் அழைத்தபடி வந்தேன். ஒன்றுக்கும் வருவதில்லை உங்கள் “அவர்” என என் மனவியிடமும் குறைப்பட்டிருந்தீர்கள். எனவே, உங்கள் ஒன்று கூடலில் நானும் கலந்து கொண்டேன். அழகான ஒரு மாலைப்பொழுது. நீலகள் கலைந்திருந்தாலும் வேறு நிறங்கள் பொருத்தமாக பிணைந்து மலையும் நதியும் பாயும் குதிரையுமாக காட்சி தருகின்ற ஓவியங்கள் குடிக்கப் பாலென இனிக்கின்ற நேரம்.

வந்திருந்த அனைவருமே நன்றாகப் பேசினார்கள். பேசிப் பேசியே சிலர் சமுகத்தைக் கெடுத்தார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு ஒன்றுமில்லை. சிலரின் கையில் உள்ள தமிழ் ஒரு சோடா முடிக்குள் அள்ளக்கூடியது. அதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பேச்சின் கொண்டையிலும் அதே சொற்கள். அதன் வாலிலும் அதே மொழிகள். சில உதிர்க்கூட ஒன்றுமில்லாத பஞ்சம்.

நான் ஒரு முலையில் உட்கார்ந்திருந்தேன். முலைகள் எப்போதும் வசதியானவை. அந்தக் காலத்து திருமணப் பெண்கூட முலைக்குள்தான் ஒளித்திருந்து தாலி தன் கழுத்தில் ஏற்றியிருக்கிறார். பலருக்கு பார்மானதுதானே தாலி! பொறுக்கமுடியாததும். அதை மறைந்திருந்து பெற்றானோ அவள். தனக்குள்ளே அழ பொருத்தமான இடம் முலைதானே!

எனது முலைக்குள் “முட்டைகள்” இருந்தன. அதனால்தான் இன்னும் விழித்திருந்தேன். நித்திரையை நாம் உண்மையிலோயே மதிக்க வேண்டும். கூட்டங்களில் தற்கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரும்போதெல்லாம் நித்திரை வந்து நம்மை காப்பாற்றிவிடுகின்றது. இப்போது வந்தது அது! ஆனாலும் எனக்கு அதற்குள்ளே மூழ்கமுடியவில்லை. ஒருவர் பேசினாரா சபையைப்பார்த்து ஏசினாரா தெரியவில்லை. எல்லோரும் கையாடித்தார்கள். தொண்டை கிழியக் கத்துவதே சிறந்த பேச்சு எனப்பலர் கருதிவிட்டார்கள். இவர்கள் அடித்த கையால் பக்கத்து வேலியில் நின்ற காகம் பறந்ததை நான் பார்த்துச் சிரித்தேன். அது கா கா என்றது. அதில் அதிக அர்த்தமும் இருந்தது. துணைக்கு காகங்கள் வந்து ஒன்று சேர்ந்து பறந்தன.

இப்படியாக ஒரு கதையை எழுதவா என்னை அழைத்தீர்கள்! சிறுகதை படிக்கும் ஆசை இருந்தால் இன்னும் அழையுங்கள். “தொலைப்பேன்” என்று கூறிவிடாதிர்கள். உங்கள் மண்டபத்துள்தான் இன்னும் நான் தொலைந்து.

மாணிக்கமும் தகரைப்பற்றைகளும்

அண்மையில் ஒர் ஆச்சரியம் நிகழ்ந்தது. எந்தப் பசு பால் கறக்காது என நினைத்திருந்தேனோ அந்தப் பசு பால் கரந்தது. கவிதை அனைவருக்கும் பொதுவான ஒன்று. ஆகாயம் பூமிமாதிரி. அதில் நானென்ன, அவென்ன, இவென்ன. இவன் கவிதை பாடுவான் என்று நினைத்திருக்காதது எனது தவறுதான். சோலைக்கிளி என்ன சொல்கிறான், எதைச்

சோலைக்கிளியின் காடு

சொல்கிறான் என்று யோசிக்காதீர்கள். சொல்லுவேன்தானே, என்ன அவசரம். அவசரப்பட்டுப்பட்டே அனைத்தையும் சிதைத்தவர்கள் நாங்கள். “ஓலுவில் சாதீக்” என்ற இந்த இளம்கவிஞரையும் சிதைத்து விடக்கூடாது அல்லவா! இந்தப் படைப்பாளி தனது பாடல்களை தன் கரத்தாலேயே என்னிடம் தந்தார். பலபாடல்களைப்படித்துப்பார்த்தேன். துடிப்பு இருந்தது. ஒரு தொகுதி போடவேண்டும் என்றும் சொன்னார். தொகுதிதானே போட்டால் போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே அளந்து பார்த்தேன். அதில் அகப்பட்ட ஒன்றுதான் கீழே வருவது. இனி யாரைப்பார்த்தும் நீங்கள் கவிதை வடிக்கமாட்டான் என நினைத்துவிடக்கூடாது. நல்ல கவிஞர்கள் மாணிக்கம்மாதிரி, மறைந்துதான் இருப்பார்கள், பொய்களும் போலிகளும்தான் வேலி ஓரங்களில் பூத்துக்கிடக்கின்ற தகரைப்பற்றைகள் போல. அவற்றை யாரும் கண்டு கொள்வதுமில்லை.

சமாதானக் குழந்தை

சமாதானக் காற்றை
சுவாசிக்க விட்டுவிடு
இதமாக இருக்கிறது

சமாதானக் குழந்தைக்கு
இடையூறு செய்பவர் யார்
சமாதானக் குழந்தைக்கு
நஞ்சுட்ட வருபவர் யார்

வேண்டாம்
வேண்டாம்
அதனை விட்டுவிடு
சுகமான காற்று
என் இதயத்தை தழுவட்டும்

4.30க்கும் முடாத அலுவலகம்

எனக்கு இந்த
அலுவலகம் பிடிக்கவில்லை
தலை தீருப்பும் பக்கமெல்லாம் தட்டச்சச் சத்தங்கள்
என்போன்ற
வெள்ளைத் தாஞ்சுகளைக் கெடுக்கின்ற முயற்சி
தொலைபேசி அழைப்பென்று
நரகத்தின் மணி
வரும் கடிதம்
போகின்ற தபாலென்று
பாவழும்
பரிதாபமுமான

சோலைக்கிளிபின் காடு

இந்த அமைப்புக்குள்
நானுமொரு பணியாளன்
வந்த
நேரம் பதிந்துவிட்டேன்
போகின்ற நேரம்தான் தெரியவில்லை

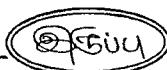
உனக்கும் ஒரு சீருடை
எனக்கும் ஒரு நிறத்தில்
தொழில் செய்கின்றோம் பிழைத்தால் கிழிக்கின்றோம்
அங்கே
கசக்கி எறிகின்ற குப்பைக் கூடைக்குள்
யார் வீட்டு நெருப்போ
என வினவித் திரிவதைப்போல் இருக்கிறது
கட்டவிழ்ந்த கடிதங்கள் பறப்பது

ருசிக்கி
குண்டுசி வளைப்போரே பிடியுங்கள்
புழுங்கும்
கந்தோரைச் சமாளிக்கும் மின் விசிறி தாள் அடித்துக் கஞ்சி
தந்தாலும் குடிப்பீர்கள்
நகத்திற்குள் இருக்கின்ற ஊத்தையும் எடுக்காமல்

சுமார்
4.30கும் பூட்டாத அலுவலகம்
திறந்ததில் இருந்து
ஒருநாளே மூடும்
அதுவரைக்கும் வேலைதான் படிப்பும்தான்

உனது வாசலும் கோழிச் சேவலும்

வளவு முழுக்கப் பூ மரம்
நிலா வந்தால் படுக்கவும் ஒரு தளம்
கூடிக் கதைக்க வாசல்
இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற
கனவு எப்பாடி வந்தது?

சோலைக்கிளியின் காடு

வேலிகளிலெல்லாம் சிறு கொடிகள்
சோனம் பொரித்ததைப்போல் பூக்கள்
அணில் கொறிக்க மாமரம்
என் தலையில் ஒரு கொட்டை விழுந்து
சரியாக சிந்திக்கத் தட்டும்
முன்னர் இந்த மாமரம் நின்றது
எங்கே அந்த
மரத்தின் கீழே நீ இருந்ததன் விளைவா
இந்தப் பொன் அமைப்பு

குளிரும் தேநீர் ஊற்றிப் பருகுகின்ற
உனது வாசலில்
அது குடித்த மண்டியை வீசிவிட்டதோ
எனது தோள்களில்
இது
மதிய வெயிலா இல்லை தேநீரா
குளிர் குடித்த
எதுவாக இருந்தாலும் வெளிக்கிட வேண்டும் நான்
தோள் இரண்டிலும்
கடியன் தேடி வராமலும் வெயில்
இனிப்பைக் கழுகவும்

வருகிறேன் சமைக்காதே
பசிக்கவே இல்லை
உன் வாசலை விழுங்கினேன்
சேவலை விடு வளர்ட்டும் பேட்டைத்
தனியனாக்கிப் பழகிய கை
கத்திதான் தேடுமோ
இந்த நாடும் நீங்களும்

கட்டில் மெத்தை குடை

இது நான் படுத்த கட்டில்
பொரித்த பப்பத்தைக் கடிப்பதுபோல் சத்தங்கள் கேட்டாலும்
இழுத்துப் போடு
வெயிலுக்குள் உருகட்டும்
என் நாற்றம் கலந்து
முட்டை மணமும் ஓன்றாகி
காற்று
குழம்புகிறது
ஒவ்வொரு மணத்தையும் தனித்தனியே பேணுதல்போல்
முதேவி

சோலைக்கிளிபிள் காடு

தட்டியெடு மெத்தையையும்
உதிர்ந்த தமிழ் இருந்தால் அள்ளி
கொட்டிக் குவி
அதுவும் ஒரு தூணாகி

நான் பாவித்த இந்த
குடை கொஞக மழைக்கு

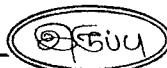
சீலை

புதிய புதிய விஷயங்களைப்
பேசுவதாக இருக்கிறது
நீ கழுவிப் போட்டு கொடியில் உலரும்
சீலை
என்ன வழியனுப்ப
கையசைப்பதுபோலவும்
இந்த அழகனைக் காதலித்து
கண்ணடிப்பதுமாக

பேசுகின்றது துணி
ஒவ்வொரு நாலும்
ஒவ்வொன்றேயாக
இணைக்கப்பட்டது பட்டு

பளபளப்பும் ஒரு கதை
என் கண் மயக்கி ஆடும்
ஆட்டமும் இன்னொன்று

கொடியில் முள் கொஞகி
கிழிந்து தொங்குகையில்
வடிகின்ற கண்ணீர்
அதை எடுத்துப் பக்குவமாய்
புரட்டி வேறிடத்தில்
எடுத்துப் போடுகின்ற நீ என்று

சோலைக்கிளியின் காடு

இந்தக் கைக்குட்டைத் துண்டுக்கு மடிப்புகளும்
கரையில் சிலும்பலென்றும்
அலம்பலும்
அல்லுத் தொல்லையுமாய்
இருக்கிறது பார்த்தால்
வெறும் சீலை
நின்று புன்னகைத்தால்

தாய் மண்போல் நெருங்கும் பேசும் போதிக்கும்
அலசும்
பத்தும் பலதுமாய்

மண்ணாங்கட்டி

அமைதியாகக் கிடக்கிறது மண்ணாங்கட்டி
ஒரு பிடிதான் ஒன்றாலும் என்னை உருட்டி
போட்டதுபோல் இருக்கிறது ஏறும்பும் ஏறி

தலை
நிமிர்ந்தபடி நிற்கின்ற
முண்டுக் கல்லின்
அருகினிலே உருளுகின்ற
மண்ணாங்கட்டி

பேசாதா பேசும்
அதன் மென்னேமே ஒரு பேச்சு
இந்த
முண்டுக்கல் நினைக்கின்ற உலகத்தில்
ஏனாம் எனப்போன பொருளாகி
நல்ல
உயரத்தில் இருக்கின்ற பிட்டு
விரித்தால் சோறு
தேங்காய்ப் பூ என்று
மணக்காதா மூக்கிற்கு கருங்கல்லின்
உச்சிக்கு வெயில் எண்ணெய்வைத்தால்

தொடுவாயா கையால்

சோலைக்கிளியின் காடு

உன் கால்களுக்கே பணிந்துவிடும்
மண்ணாங்கட்டி
தோல் செருப்புக்கும் சமநிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க
உடையும் சில நேரம் தன் சள்ளை இடித்து
சிறு கொட்டைப் பாக்கெனவும் மாறும்

சள்ளை = விலா

இலைகளே இலைகளே

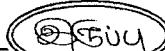
இலைபற்றிய கணிப்புகளைச்
சொல்லத்தான் வேண்டும்
அதன் எந்த நரம்புகளிலும்
சுழுக்குகள் ஏற்படாமல்
கிளைகளில் நிமிர்ந்து நிற்கின்ற தன்மை
மகிழ்ச்சியானதே

இளைஞனுக்கு வழி விடுவதில்
இலைகளுக்கு நிகர் இலைகள்
இறுதிவரை தனது தாய்வீட்டைப் பேணி
கணிகளைக்கூடக் காப்பாற்றி
தாம் களைத்து
மரம் விட்டு
இறங்குகின்றபோதும்

தாய்வீட்டை
ஒர் அங்குலமாவது உயர்த்திவிட்டு
வானின் முதுகு சொறிய என்றில்லை
அதற்குக் கூச்சம் காட்டி

நீலங்கள் கலங்கி
தனது கம்புக்கட்டுக்குள் மரத் தலையை எடுத்துவைத்து
குரியச் சீப்பாலே வார
ஒரு வேலைக்காரியாய் மாற்றுகின்ற திறன்
இலைகளுக்கு அதிகமுண்டு நம்மில் இருக்கிறதா

நம்மிடத்தில் இருப்பதெல்லாம்
தாய்வீட்டின் சுவர் இடிக்கும்
கொம்பு
கட்டி எழுப்புகின்ற குருத்து
இலைகள்தான்
அதனால் -

சோலைக்கிளியின் காடு

அவைபற்றி தென்றல் சீட்டுக் கட்டாக
நினைத்துச் சூதாடித் தோற்றுபின்னும் எழுதாமல்
இருக்கமுடியாதே இலைகளே இலைகளே

வண்ணத்துப் பூச்சிகள்தான் பறப்பதா

வண்ணத்துப் பூச்சிகளும் பறக்கலாம்
தும்பிகளும் எந்தச் சுவரிலும் மொய்க்கலாம்
இந்த ஊர்க் காகம்
அந்த ஊர் வேலியில்
அந்த ஊர்க் குயில்கள்
இந்த ஊர் மாமரத்தில்
பாடலாம் கரையலாம் நினைத்த இடம் அடையலாம்
விடிகின்ற பொழுது
எங்கும் ஒன்றென்று
சூரியன் எழுதிக் கொடுத்தது
அதைத் தடுப்பவர் கரமும் பணிந்தது

தினமும் நாட்டுக்குள்
சொர்க்கம் உருஞ்சென்று
தேன்குடிக்கும் புள்ளேய் நில
உன் கக்கத்தில் இருந்த
கவலைகள் எங்கே கா
பிட்டுக் குழலுக்குள் போட்டாலும்
வேகாத மனதோடு

நீ கழித்த நாட்களுக்கு பிரியாவிடை
ஒரு கத்தம் ஒதி சந்தாக்கை அனுப்பிவிட்டாய்
வாப்பா
இறால் வாங்க நேற்று
துறையடிக்குப் போனார்
பிரச்சனையே இல்லை

நான்
புது மோட்டார் சைக்கிள்
வாங்கி ஓடவேண்டும்
ஒரு வம்பு தும்பும்
இல்லாத காலத்தில்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள்தான் பறப்பதா
எங்களுக்குச் சிறங்கு

சோலைக்கிளியின் காடு

இருந்ததும் தெரியாத
பருவத்தில் தும்பிகளும் இல்லையே
சொல்லித் தருவதற்கு
அதனதன் ஊரிலே அடைந்தன

கத்தம் = மரணித்தவரின் நினைவாக நிகழ்த்தப்படும் ஒரு சடங்கு
சந்தூக்கு = முஸ்லிம்களின் பூதவடல் தாங்கும் சாதனம்

நினைப்புத்தான் கதிர்கள்

சிந்தனைகள் கலைந்துவிடக் கூடாது
எப்போதும் அவை எனக்குள்ளே
வீடுகட்டி வீடுகட்டி
குடியேற்றம் பெருக்க
கிராமங்கள் அமைக்கின்ற முயற்சிக்கு
ஓர் இனவாதிபோல
இன்றைய நாள் ஏறுமை
கொம்பாலே செயற்பட்டு
சிந்தனையின் குடல் இழுக்கக்கூடாது

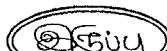
இழுத்த குடல் போதாதா
மேல்நாட்டில் இருந்துவந்த
வைத்தியன்போல் சில பொழுது
நெஞ்சுக்குள் இருக்கின்ற
சிறு நரம்புக்குள் ஊசடித்து
மயக்கிக் கட்டிலிலே போட்டுவிட்டு

என் குருவி கலைத்த கதைகள் எத்தனையாம்

நான்
வேளாண்மை
எனை நாடி வருகின்ற
சொண்டு மனிகளுக்கு நூல் கட்டி
கூர்க்காலை முறித்த

நாள் வயற்காரன் வரமாட்டான் வேளாண்மை நினைக்கிறது
நினைப்புத்தான் கதிர்கள்

இந்தச்
காலைக் குளிர்நீரை
உறிஞ்சியபடி
சொந்த வீட்டுப் பன்றியின்
வெட்டலும் சிறுகத்தீன்
என்றும்

சோலைக்கிளியின் காடு

பாதம் போட்ட சப்பாத்து

இன்றும்
கடல் எனது வரிகளில் உட்கார்ந்து
புதியதாய் பல தகவல்கள் சொன்னது

காட்டு மனிதர்கள் உருவேறி
மீண்டும் மாநகரில்
செய்த வேளாண்மை போட்ட கதிர்கள்
புகைகள்
எனவே
நெல்லும் நீரும்
கறுப்பாகி
நானும்
முகம் கழுக இடம் தேடி

வந்தேன் எனச் சொன்னது சமுத்திரம்
நான் குளித்த இடத்தில்

அடுத்த வரியிலும்
கடலே கதைத்தது

கொஞ்சநாள் நகரில்
பொன்னே பாய்ந்தது
தங்கப் புறா
அனைவர் தோனிலும்

இருந்தாற்போல் நெருப்பு
கறுப்பு
உரிக்க உரிக்க
சுளையில்லா மனிதன்
வெறும்
வைக்கோலாய் விளைந்த பண்டம்

பார்க்க
பழம்போல தொங்குகிறான்
பிசின் இல்லாப் பலாமரத்தில்

என்றுவிட்டு வாயை வாயைச் சப்பி
இன்னும் வற்றாமல் முகம் ஆடி ஆடி
கிடக்கிறது அடுத்த வரி எழுதும்போது
பேசவில்லை நிலம் விழுங்கச் சேறாகி
நடந்த எனது
காலில் ஓட்டியது
கிணற்றடிக்கு வந்த கடல்
எனது பாதம் போட்ட சப்பாத்து

நஜிமுதீன் பக்கம்

பூச்சாண்டி காட்டிக்கொண்டு போர்வைக்குள் புகுந்து கொண்டான் ஒருவன். தேடலைப் புகுத்தித் தூரத்தியவன் எல்லாம் போர்வையைக் கிழித்துப் புரிந்து கொண்டான் - புரிந்தவன் எவனும் பகிர்ந்திலன் - அதனால் பார்த்திடமுடியாப் பாவியானான் பார்வையற்றவன். அவன் வெளிப்படமாட்டாமல் கருமேகத்துள் சுருட்டிக்கொண்டதனால் கானக இருட்டு இத்தரணி எங்கும்.

உணர்வலை உணர்த்திய உள்ளங்கள் மட்டும் நிருபிக்க முடியாது நிர்க்கதிக்காளாகின.. வட, தென் தூருவங்களுக்கும் வெளிச்சம் வருமா.?.

திரை விலக்கி வா!

என்னால்
சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது
தேடித்தேடி
அலைந்து விட்டேன்
அலுத்தும் விட்டேன்

கூனல் கிழவன்
குளிர் பிடித்த கிழவன்
போர்த்திக்கொண்டு
நிற்பதனை-
நான் மட்டுமா காண்பது?

இனிமேலும்
மெனனம் காப்பேன்
என்று நினையாதே

அந்தக் கிழட்டுச்
குரியனுக்கும் அலுப்போ?
தூது அனுப்பினாலும்
தூக்கம் கலைக்க
மறுக்கிறான்.

ஹத்தை மேகத்தை
உடுத்திக் கொண்டு
நிற்கிறானே - அடேய்
விலகு விலகு!

வாய்கிழியக் கத்திக்கத்தி
என்
வாணால் போய் விட்டது
ஒருத்தனும் நம்புகிறானில்லை!

சோம்பேறிக்
காற்றுக்கும்
சொல்லிச் சொல்லி
மாண்டுபோனேன்.

குரியனின் இருப்பை
ஒருத்தனும் நம்புகிறானில்லை
உன்னைக்
கண்டபின்னால்
சொல்லாமல் இருக்க
என்னால் மடியாது

திரை விலக்கி வா!

நஜிமுதீன் பக்கம்

புழுவாய்ப் போன உலகம், புழுவாய்ப் போன பூமி, புழுவாய்ப் போன மாணிடம், புழுவாய்ப் போன நட்பு, புழுத்துப் போன மனிதாபிமானம். எல்லா இடத்திலும் புழுக் கூட்டம். புழுவின் கையில் அனுக்குண்டு. பேசிக் கொள்ள நேரமில்லை; குறுக்கும் மறுக்கும் குறு குறு வென்ற ஓட்டம். இடையிடையே சமாதான ஒப்பந்தங்கள்; ஓய்வெடுக்கும் நிழலாக. ஓய்வு முடிந்த பின் வியர்த்தால் வீசிக் கொள்ள. நிழலில் அமர்ந்து ஓய்வெடுக்கையில், வாசலில் விளையாடும் பிள்ளைக்கு நிலாக் காட்ட, உணவுட்ட. வளர்ப்பு நாய்க்கு முயல் குட்டியைப் பலியாக்கி - நாயும் முயலும் பிடித்து விளையாட - முயலின் முனகலுடன்-

நீயும் நானும்

என்னைக் கொல்!
விட்டு விடாதே,
என்னை விட்டுவிட
உன்னால் முடியாது.

விரல் கோர்த்து
“பீச்” முழுவதும்,
பருவ உடல் பெண்களையும்
பார்வைப் புழுக்களையும்
எமக்குள் மேய விட்டிருக்கின்றோம்.

வியர்க்க விறு விறுக்க,
என் சைக்கிளில்,
உன்னை வைத்து
வீதி உலா வந்திருக்கிறேன்.

விம்மியழுத உன் தங்கைக்கு,
விரல் சொடுக்கி
விட்டிருக்கிறேன்.

என்னை நீ விட்டு விட முடியாது
கொன்று விடு!

வாய்க்கால் துருசி
முழுவதும்
வழுக்கி விழுந்திருக்கையில்

உரசுப்பட்ட புண்ணுக்கு,
உமிழ்நீர் வைத்தவன் நான்.

பலாப் பழுத்தைக்
கயிறு கட்டி இறக்கி
முசுருக் கடிக்காய்
எண்ணைய தேய்த்து விட்டவன்

நீயும் அப்படித்தான்!
இன்றைக்கு
என்னை விட்டு விடாதே
கொன்றுவிடு.

என் சமையலின் அருமைகூட
உனக்குத் தெரியும்,
என் பெயருக்காய் மட்டும்
தடுத்து வைத்திருக்கிறாய்,
தயவு செய்து விட்டுவிடாதே!

உன்னை எனக்குத் தெரியும்
உனக்கும் அப்படித்தான்

ஆணால் ஓன்று,
என் பெயர்ப்படி, கொன்றால்,
உன்பெயர்ப்படி ஏரித்து விடாதே,
மையத்துப்பிட்டியில் - என்
மைந்தர்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

இருப்பில் பதிவு செய்ய உங்கள் வெளியீடுகளை அனுப்பி வைக்கலாம்
படைப்புகளும் அனுப்பலாம்

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்
முன்பக்கம் பார்க்கலாமே

இங்கு

றஷ்மி பக்கம்

உனது பிரசண்னம் நிகழ்ந்ததும் -

கோட்டைச்சவர்களில்

சட்டம்போட்டு மாட்டப்பட்டிருந்த செப்புத்தகடுகள்
மந்திர எழுத்துக்கள் உதிர்ந்துபொடிந்தன.

புகமுடியாதபடிக்கு

காற்றும் கட்டிலைக்கப்பட்டிருந்த கோட்டைக்குள்

நீண்டாடத் தொடங்கிய காலத்தில்

கோட்டையின் சூரைச்செதுக்கல்களிலும்,

சுவரின் கதைஒவியங்களிலும்

மலர் அலங்காரங்கள் இருந்த இடத்தில்

மருவிய உருக்களைக் கண்டான்.

சரித்திரத்தின் பலவேறு கட்டங்களில் அவனுக்காய் போரிட்ட
வாயிலின் காவலர்கள் பின்வாங்கக் கதி ஆயிற்று.

அரண்காவலைச் சிதற அடித்த கட்டளைக்கு

விழித்துக்கொண்ட நாய்கள் முடிச்சுக்கள் தெறிக்கத்

தப்பித்து

சீவப்பாய் நீண்ட குறி இடற உள் பாய்ந்து

குருதியில் கலந்தன.

எதிர்ப்புகளின்றி சேனைகள் சரணைடைந்த பிறகு

முழந்தாளில் மண்டியிட்ட அவன் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட அன்று

இறைச்சியை தின்பான் விரும்பி உபவாசத்தைக் கைவிட்டவனாய்

சதைகளின்பால் நாட்டங்கொண்டான்.

கரிய உறுக்கங்களில் வெட்டிய மின்னல்

இமைக்கு உட்பக்கம் சேகரமாகியிருந்தபோது

விழிப்பில் நீண்ட கனவுகளின் தொடர்ச்சியில்

சித்தம் சுவாதீஸமற்று அந்தப்புரங்களில் திரிந்து அலைந்தான்.

கடைசித் தகவலின் பிரகாரம்

நனவிலிலோகத்தில் அவன் ஓளிந்துதிரிவதாயும்

அங்கிருந்து வெளியேற இதுவரை அனுமதிக்கப்படாதவனின் ஏக்கங்கள்

மனிதர்களுக்கு பகலின் ஜாமங்களில்

கனவாய் வெளிப்பதாகவும் தெரியக்கிடைக்கிறது.

கைவிடப்பட்டு பாழ்விழுந்த

அவனது கோட்டைகளுள் கிடைத்த தொல்ளூம்புகளின்

ஆழ பரிமாணங்களுள் இன்றும்

அணையா நெருப்பு பெருகிக்கொண்டிருப்பதாய் அகழ்வுகள் அதிசயிக்கின்றன.

றஷ்மி

2002.05.17 இரவு 12.51மணி

Lutesong and Lament

Tamil Writing From Sri Lanka

Edited by Chelva Kannaganayakam

கன்டாவில் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் ஈத்துப் படைப்பாளிகளின்
ஷப்ளீ சிமாழிபயர்ப்பு நூல்.

காவுகொன்னப்பட்ட வாழ்வு முதலாய கவிஞர்கள்

நாட்டுப்பீருமை பாலமலை

ஏ.ஏ.ஏ. வெள்ளியீரி

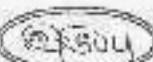
சீற்றும் பெரியதுமாக எட்டுக் கணதகள்

உறவீஸ்

பிரேரணை சென்ட்டிடம்
292, பெரிய பள்ளி வீதி,
அங்காணப்பற்று - 05

ஏற்பான்கையினர் மீல அவதானங்கள்

எம்.என்.எம். நூழுல்லூர்
மருதம் கலை கிளக்டிய வெட்டம்
129/B ஒல்லூர் வித,
ஈய்ந்தமநூதி

அக்கரைப்பற்றில்,
தலை சிறந்த நக்கயகம்.

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக நகைகளுக்கும் உங்கள் இல்லத்துசிகளின்
நகைத்தேவைகளை பூர்த்திசெய்துகொள்ளவும் நினைவில் வரவேண்டியது.

பி. ரி. எம். கோல்ட் ஹவுஸ்

பிரதான வீதி, அக்கரைப்பற்று

Tel : 067-78490 - 78135

Fax : 067-78490

Millennium

Furniture Centre

187, MAIN STREET, KALMUNAI.

Upholstered sofa sets
Carpets
curtaining
Vertical Blinds
Venetian Blinds
Wall Paper and cloths
Office Furnitures

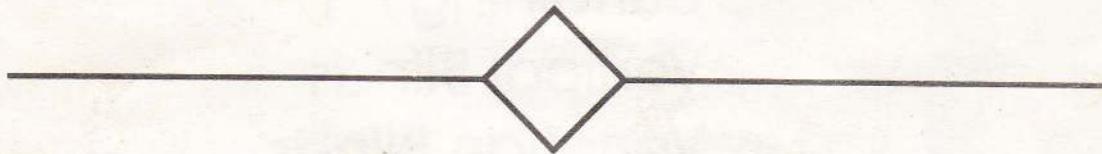
விவசாய இரசாயன பொருட்கள்
 விலங்குகளுக்கான மருந்து வகைகள்
 விதைநெல்
 ஏனைய தாவர விதைகள்
 உரம்
 அனைத்திற்கும் கல்முனையில் பெயர் போன நிறுவனம்

அக்ரம் பாம் ஹவஸ்

116. பிரதான வீதி,
கல்முனை.

தொலைபேசி : 067-29157-29257-21157

நாங்கள் தற்போது இரண்டு சக்கர உழவு இயந்திர
 விற்பனையிலும் ஈடுபடுகின்றோம் என்பது புதிய செய்தியல்ல

இது தனிப்பட்ட சுற்றுக்காக இல். 79, தைக்கா ஒழுங்கை கல்முனை - 07 இலங்கை
 என்ற முகவரியில் வசிக்கும் ஸாலைக்ஸி அவர்களால் இருப்பு வட்டத்திற்காக கல்முனை
 Sign World Digital Press யில்; பதிப்பிக்கப்பட்டது।